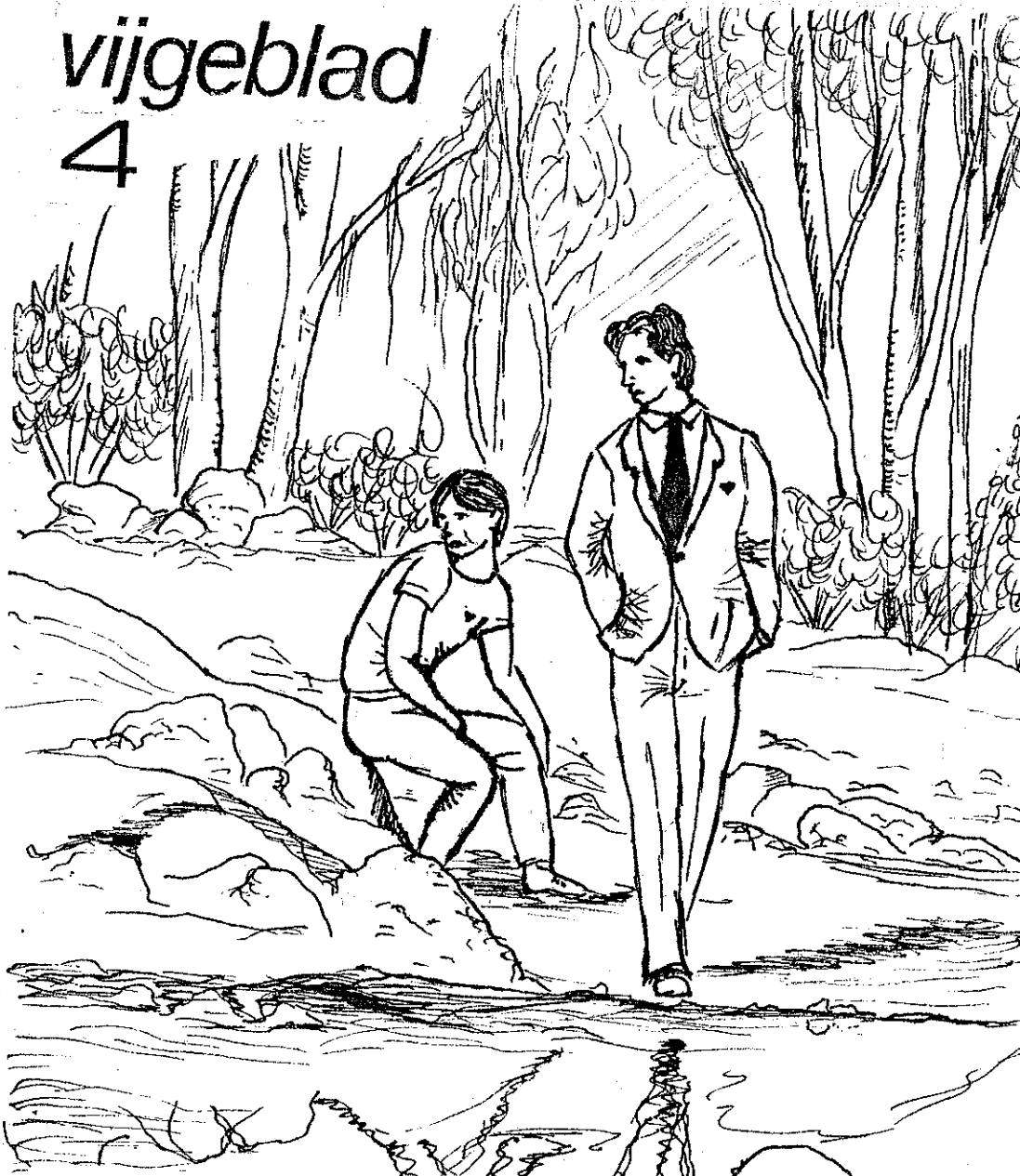

vijgeblad

4

JONG?
HOMO?

APOLLO

mpb Emly

REDACTIONAIR

Hier istie dan weer: Het onvolprezen Vijgeblad met de leukste verhalen, boeiende bestuursberichten en ander interessant nieuws dat het waard is om gelezen te worden. Inmiddels ex-redactielid Coen Honig is inmiddels toegekomen aan deel 6 van zijn feuilleton "De Brusselsse Dode" en het einde is nog niet in zicht. Moi spreekt/weer haar denkvermogen aan om het haar voorgelegde probleem op te lossen. Peters boekenrubriek is als vanouds present, terwijl deze maand in "Hoe Versiert Rotterdam" Remko uitlegt hoe je passief versiert. Verder leverde Remko een bijdrage over een woongemeenschap onder de titel "Twee onder één dak". Wij als redactie prijzen ons gelukkig via ons nieuwe redactielid Arno Harpe een bijdrage te hebben ontvangen van Ruben van den Vijver en ach, geloven wij niet allemaal van tijd tot tijd in sprookjes? Casper gaat het bestuur verlaten om in Amsterdam zijn ontbijtservice voort te zetten zoals die geleverd wordt in zijn W.O.P.-verhaal. Tevens in dit Vijgeblad een aantal serieuze zaken waaronder een bericht van de publigroep en een artikel over een werkgroep kerk en homofilie. Marjo leverde haar bijdrage in de vorm van weer zo'n schitterende voor-kant. Deze redactionair is wat mij betreft mijn laatste bijdrage als redactielid aan het Vijgeblad. Ik zal echter nog wel verhalen blijven leveren als gewoon Apollolid. Heel veel leesplezier toegewenst namens mij (Casper) en de overige redactieleden.

Peter Zwaal, Mirjam, Marjo, Arno en Remko.

DE BRUSSELSE DODE

feuilleton: deel 6 Coen Honig

Wat vooraf ging: Na Ludo is nu Eelco ook in het kamp der ex-minnaars van Fred geplaatst. Hij is dan wel niet dood, maar Eelco en Fred hebben erge ruzie gekregen. Fred zit nu in een enorme depressie....

Deel 6.

Twee weken hield ik mijn huis netjes. Toen werd ik ontslagen op mijn werk, omdat ik altijd te laat kwam. Het uitgaansleven liet zich nu eenmaal niet combineren met het om zeven uur opstaan. Ik was opgelucht, eindelijk achter die rot typemachine weg te zijn. Ik kwam de ochtend dat het geheurd was thuis, zette lekker koffie, en ging in bed liggen lezen. Die week ging ik naar de sociale dienst, waar ik een verhaal over psychische problemen ophing, die de oorzaak waren van mijn ontslag, zodat er een uitkering geregeld kon worden. Ik ging platen kopen om daar rustig naar te luisteren. Ik had weer tijd om m'n dagboek bij te houden, en om mensen te bezoeken.

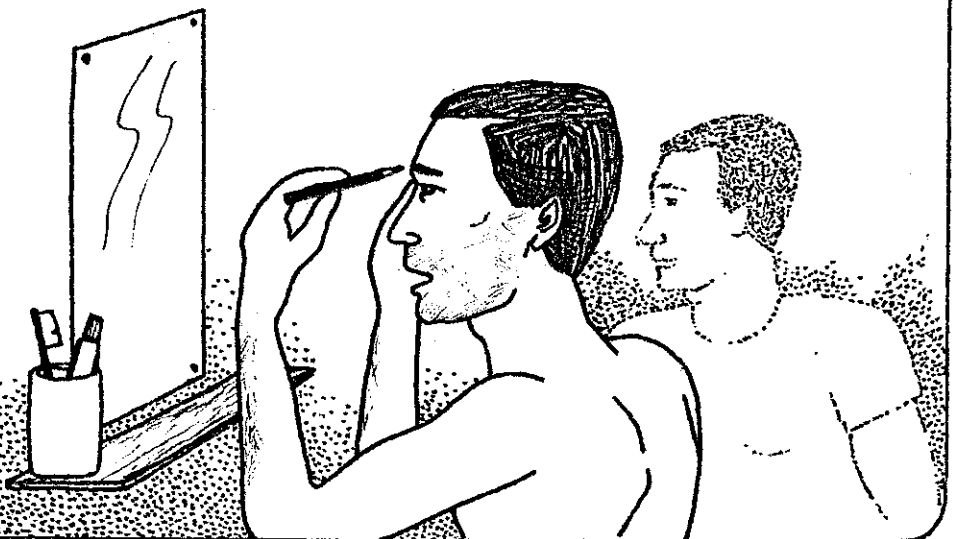
Ik besloot Eelco weer eens op te bellen om te vragen of hij langs wilde komen, en hij vond dat wel leuk. "Goed, ik kom vanavond langs." zei hij. Ik zorgde dat ik er op mijn aantrekkelijkst uitzag. Ik trok een hele strakke broek aan, en een bloes die totaan mijn navel open stond. De koffie was warm, en ik had jenever in huis gehaald. Om acht uur, de afgesproken tijd zat ik hem op te wachten. Om kwart voor tien kwam hij binnen. Ik had inmiddels de moed al verloren. Het bleek dat zijn vriend ruzie had gemaakt over Eelco's voorgenomen visite aan mij. Ik voelde me opeens jaloers worden. Wat dacht dat joch wel? Eelco was ook een beetje van mij. Dat Eelco er zo ook over dacht bleek, toen we weer met elkaar in bed lagen. Hij ging ouderwets tekeer en ik was weer geweldig verliefd. Maar toen hij

klaargekomen was, smeerde hij zijn pik af aan m'n lakens, en trok zijn kleren aan. "Ik moet weg." zei hij. "Anders is de ruzie straks helemaal niet meer te overzien." Hij trok zijn jas aan en ging weg. Hij was drie kwartier bij me geweest, blijkbaar alleen even om een wippie te maken. Hij vond het zelf blijkbaar heel prettig, want sinds die avond kwam hij regelmatig, nooit langer dan een uur en altijd was het duidelijk waarvoor hij kwam. Ik vond het best. Als hij maar bleef komen! Tot ik een keer weg moest toen hij kwam. Ik zei dat ik niet kon. Toen deelde hij me met een koude blik in zijn ogen mee dat hij dan niet meer kwam. Ik wilde al aanbieden om alsnog naar binnen te gaan met 'm maar hij was al weg, en vanaf dat moment draaide ik compleet de puin in. Het was een precieze herhaling van wat er de vorige keer gebeurd was. Ik maakte niet meer schoon, mijn bed bleef onverschoon, en de onderbroek die ik van hem gekregen had rook al lang niet meer naar hem, maar stond stijf van mijn eigen lichaamsvochten. Ik kwam m'n bed bijna niet meer uit, ik rookte en dronk ontzettend veel. Na verloop van tijd hield ik het ook thuis niet meer uit. De muren kwamen op me af, en ik begon mijn leven zo in te richten dat ik overdag veel sliep, en 's avonds uitging. Ik ging wit zien, maar dat zag je met die kroegenverlichting toch niet. Ik had best wel succes, kon vaak met mensen mee naar huis om met ze te vrijen, maar leuk was het niet. Ik miste Eelco ontzettend. Naarstig zocht ik naar een manier om het leven weer wat dragelijker te maken. Ik dacht er af en toe wel eens over, naar een psycholoog te gaan, maar dat moest via het ziekenfonds, en ik had geen zin om een verwijsbriefje te halen bij mijn dokter, die altijd alles overbrieft aan m'n moeder. Toen Mark zich uiteindelijk in homokroegen ging vertonen om mij weer op het rechte pad te brengen vatte ik dat eerst verkeerd op. Ik dacht dat hij ook homo was, en begroette hem enthousiast. Ik kreeg argwaan toen hij commentaar begon te leveren op mijn alcoholgebruik. Ik kreeg weer dat geïrriteerde gevoel wat ik al zo vaak voor hem had gevoeld. Als ik iemand versierde, voelde ik zijn afkeurende blik in mijn nek. Toen bleek dat hij ook nog contact met m'n ouders had, verbrak ik

het contact met hem definitief. Ik kon hem alleen niet verbieden mij in kroegen gade te slaan. Vandaar dat ik de benen nam. Ik liet me door een middelbare Amsterdammer versieren, en in huis nemen. Na een paar weken vond ik in Amsterdam een goedkope kamer, en ik verhuisde. Ik wilde absoluut onvindbaar zijn voor Mark en mijn ouders, dus ging ik onder een valse naam leven, ik noemde mezelf Erik Boom. Dat was een naam die nergens op sloeg. Niet dat ik het leuk vond om me daar mee voor te stellen, maar ik wist zo gauw niks anders. Later, in een gekke bui, ging ik mezelf Ludo noemen.

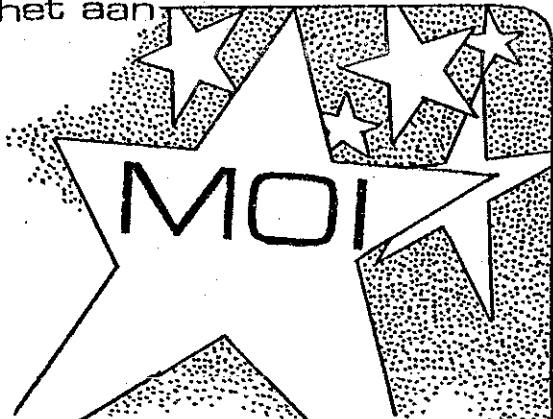
Op een avond, toen ik nog laat in een disco rondhing werd ik versierd door een jongen van een jaar of twintig, een mooie knul, lang en donker, met een gespierd lijf en niet te lang krullerig haar. Net als ik rookte hij als een ketter, en toen hij een tijd met me had zitten kletsen vroeg hij hoe ik heette. "Ik ben Ludo." Hij bleek Tjibbe te heten. Zijn vader was een fries en zijn moeder een limburgse. Ik vond hem mooi, maar ik vond het nog veel opwindender om mezelf met Ludo te betitelen. Toen we in bed lagen en hij tijdens het vrijen alsmaar "Oh Ludo" tegen me zei werd ik er bloedgeil van. Toen Tjibbe de deur uit was haalde ik de fotoserie die Ludo's moeder me had gestuurd na zijn dood, tevoorschijn. Een tijd lang zat ik naar de foto's te staren. Ik haalde al Ludo's kleren uit de kast, legde ze op m'n bed, en bekeek welke het meest klopten bij het beeld dat ik me van Ludo had gevormd. Die middag ging ik naar de kapper, en liet m'n haar heel kort knippen, zoals Ludo het had gehad, en ik liet het zwart verven. Thuis maakte ik met een potlood m'n wenkbrouwen donker, en toen ik in de spiegel keek leek ik echt een beetje op Ludo, zeker toen ik zijn jack aantrok, en het boordje een beetje overeind zette. Ik moest alleen zijn luchtje nog zien te bemachtigen. Ik wist maar één manier om daar achter te komen. Ik belde Eelco op om te vragen naar het merk after shave dat Ludo had gebruikt. Hij gaf kort en koel antwoord, en hing vrijwel onmiddellijk op. Het kon me geen barst schelen dat hij zo kortaf deed. Ik had de naam van dat merk, en snel ging ik de stad in om het te kopen. Ik genoot. Ik had weer wat te doen. Ik was enorm gespannen toen ik die avond uitging. Ik had alleen maar kleren van Ludo aan. Zijn leren broek

een t-shirt en zijn jack. Ik schrok eerst, toen ik voor de spiegel constateerde dat ik mezelf niet meer was. Later dacht ik, dat dat ook niet de bedoeling was. Ik wás mezelf niet meer. Ik was Ludo de Brink, geboren 14 januari 1960, en van die gedachte werd ik heel opgewonden. Ik stond voor ik weg ging nog even te oefenen hoe ik moest praten. Ludo had een lagere stem dan ik, en hij praatte netter. Ik liep nog even langs het station om Rothmans sigaretten te kopen, zijn merk, en toen ging ik op kroegentocht. Ik keek of mensen anders reageerden dan vroeger. Ik kreeg nu meer aandacht van de macho-types, de mensen in leer, die me als één van hen zagen. De mensen die vroeger in Fred waren geïnteresseerd, richtten zich veel minder op Ludo. Mooi zo. Ik was Fred niet meer. Ik werd versierd die avond. Het was een man van dertig, die me mee nam. Hij vertelde me dat hij veel geld had, bankier was, en dat ik met hem kon samenwonen. Ik deelde hem mee dat ik daar niet van gediend was. Toen ik na het vrijen in slaap probeerde te komen, bedacht ik dat ik toch iets fout deed. Ludo was vrij kritisch geweest over met wie hij naar bed ging. Hij was vast nooit met deze kerel meegegaan. Ik had er een beetje de pest over in. Net nou alles goed ging. Bah. Toen ik uiteindelijk in slaap viel, in het grote bed van mijn gastheer, droomde ik dat ik met een motor onder een vrachtauto kwam.....

Lieve Moi,

Ons probleem is dat we nog nooit verliefd zijn geweest, terwijl iedereen om ons heen beweert dat het een zalig gevoel is. Sommige mensen vergelijken het zelfs met klaarkomen. Klopt dat en hoe voelt dat dan? Kun je ons een oplossing aan de hand doen, zodat wij ook eens verliefd kunnen worden.

Casper van der Werf
Peter Zwaal

Lieve boy's,

Leg me eerst eens uit is het klaarkomgevoel voor iedereen en altijd gelijk? Nee toch, nou stel dan niet zulke domme vragen. Ik weet dat ik van jullie geen moi-intelligentie kan verwachten, maar dit is al te dom.

Verliefd zijn voelt ook altijd anders. Beluister hiervoor: André Hazes, King, Ben Cramer en Leonard Cohen. Vier verschillende heren, waarvan alleen King mijn gevoel zou kunnen benaderen. Verliefd zijn loopt van Werther tot het Hooglied.

Hoe je verliefd wordt? Wel heren, jullie leiden aan een psychosomatische disfunctie die zelfs Moi niet kan verhelpen. Hiervoor moet deze lieveling jullie verwijzen naar een of ander centrum psychische defecten zoals daar zijn: de EO, Bhagwan, Delta of een oerschreeuw

therapietje misschien?

Voor alles geldt heren, gooit uw hart open en laat de liefde in u binnenstromen.

Dit was een wat vermoeide Moi, zoals je ziet is zelfs niets menselijks haar vreemd.

Liefs de Moi

BESTUURSNIEUWS

Geachte leden,

Wanneer jullie dit lezen zal ik net verhuisd zijn naar Amsterdam. Noodgedwongen omdat ik mijn geplande studie (en dat is geschiedenis) niet in Rotterdam kan volgen. Dat heeft voor Apollo een aantal consequenties:

1. Het neerleggen van mijn functie als penningmeester van Apollo. Gelukkig heeft Wouter de Haan zich bereid verklaard deze functie van mij over te nemen.
2. Het neerleggen van mijn functie als redactielid van het Vijgeblad. Ik blijf echter nog wel bijdragen leveren.
3. Het neerleggen van mijn functie als lid van de bargroep van Apollo.
4. Het aanhouden van mijn functie als contactpersoon namens Apollo met het LHJO. Ik zal zitting in het kollektief (dwz dagelijks bestuur) nemen en er zo voor zorgen dat Apollo meetelt binnen het LHJO. Apollo heeft dan tevens informatie betreffende het LHJO uit de eerste hand en dat is wel zo handig. Ik hoop nog vaak in Rotterdam te komen dus een echt afscheid is dit niet, het zal alleen wel rustiger worden in Rotterdam.....

Casper van der Werf

ACT OF DARKNESS

*prachtboeken
en ander leesvoer*

SCHULD EN BOETE
IN MEER DAN
THRILLER ALLEEN

Francis King (geb. 1923) is een in Nederland onbekende Engelse auteur met een qua omvang respectabel oeuvre (o.a. 18 romans, 5 verhalenbundels en een biografie van E.M. Forster). Van zijn romans ken ik eigenlijk alleen 'A domestic animal' (1970) dat verleden jaar in herdruk verscheen bij Gay men's press. Het is het weinig verassende maar onderhoudende autobiografische verhaal van een schrijver van middelbare leeftijd die een hopeloze liefde heeft opgevat voor zijn heteroseksuele, Italiaanse onderhuurder. King's meest recente roman 'Act of darkness' (1983) is eveneens zeer onderhoudend maar bovenal bijzonder knap geschreven. Het is nu in diverse pocketuitgaven (o.a. als Penguin) in vrijwel alle boekhandels te verkrijgen.

Het 5-jarige, hoogblonde, intelligente en meisjesachtige jongetje Peter Thompson wordt op pag. 129 van 'Act of darkness' levenloos in het schijthuis voor het dienstpersoneel aangetroffen, zijn keel van oor tot oor doorgesneden al blijkt de doodsoorzaak later verstikking te zijn en het voorwerp dat dit veroorzaakt heeft een brassière (b.h.). Wie kan de dader zijn van zo'n gruwelijke moord op een engelachtig jongetje waarvan iedereen beweert, zijn moeder bovenal, dat "he's an innocent, a complete innocent" (p. 75). Is hij door Indiërs uit zijn slaapkamer geroofd, en om het leven gebracht toen hij, wakker geworden, zijn gouvernante, die in dezelfde kamer sliep, dreigde te wekken? Dit alles uit wraak op Peter's vader Toby, een hebzuchtig en inhalig zakenman, symbool van het Britse

kolonialisme in het Indië van de jaren '30. Deze mogelijkheid wordt al spoedig uitgesloten geacht: de dader moet volgens de politie gezocht worden in de kleine kring van familieleden en verzorgers.

Heeft zijn Euraziatische gouvernante Clare, waarvan men vermoedt dat zij een verhouding heeft met Toby, of misschien Toby zelf, Peter om het leven gebracht toen deze getuige dreigde te worden van een verboden avontuurtje? En Peter's halfzuster Helen dan. Heeft zij geen reden om zich te wreken op haar stiefmoeder Isabel, die Peter gruwelijk verwent en bovenal reeds 5 maanden als huishoudster een affaire met haar vader had, toen diens wettige vrouw, Helen's moeder dus, nog niet eens dood was? Haar kapitaal heeft Toby immers in de gelegenheid gesteld een hotelketen op te zetten - maar hoe weinig is er van haar nagedachtenis overgebleven! De Brits-indische politie komt er niet uit en de verdachten verspreiden zich al spoedig over de aardbol. Clare vertrekt als eerste, daar er na Peter's dood geen enkele reden meer is die een langer verblijf bij de familie Thompson rechtvaardigt. Helen reist naar Engeland, waar ze bij haar tante Sophie intrekt. Toby blijft in Indië, maar merkt dat zijn reputatie als 'ladykiller' geschaad is door het gerucht dat hij mogelijk ook de moordenaar is van zijn eigen zoon. Isabel baart een dochtertje (Angela, 'Angel'), dat al haar zorg en genegenheid krijgt, daar Toby er immers blijk van heeft gegeven dit niet te verdienen.

De Tweede Wereldoorlog breekt uit. En dan, jaren daarna, als Toby en Isabel weer in Engeland wonen en tante Sophie gestorven is, komt er een bekentenis...

Maar is deze bekentenis wel conform de waarheid, wordt niet iemand anders, of misschien zelfs meerdere personen, met deze bekentenis gedekt, afgeschermd?

Wat 'Act of darkness' zo razend knap maakt, is het feit dat, hoewel King uiteindelijk geen twijfel laat bestaan over de ware toedracht van de moord, er toch ook onuitgesproken, onbewuste motieven blijven die zijn hoofdpersonen in hun gedrag bepalen. Motieven van wier bestaan dus slechts de lezer op de hoogte is. Zo heeft het lieve, 'on-schuldige' jongetje Peter de nare eigenschap familie en personeel te bespieden en de aldus waargenomen overtredingen van huisregels en goede zeden openbaar te maken. Als hij vermoord wordt is dat wellicht een bijna reflexachtige, automatische daad, ingegeven door het ervaringsfeit dat in een eerdere, vergelijkbare situatie (een seksuele handeling tussen de tuinman en zijn hulpje) het jongetje eveneens geen discretie kon betrachten. Evenzo is de invloed van tante Sophie, wier hele leven bestaat uit opoffering voor haar medemensen, zeer groot op de ontknoping van het drama, en speelt ook Helen's Joodse huisgenoot Ilse, ontkomen aan de naziterreur, daarbij een niet te verwaarlozen rol.

Deze gegevens maken 'Act of darkness' tot veel meer dan een 'mystery story', 'thriller' of welke benaming men ook verzonnen heeft voor een genre dat slechts poogt een onvoorstelbare werkelijkheid reëel te doen schijnen. Nee, 'Act of darkness' ontstijgt deze 'onwerkelijke realiteit' tot op een niveau waar tevens, nee zelfs veeleer, sprake is van het aloude (en immer reële) vraagstuk van schuld en boete.

En waar komt het homoseksuele element nu om de hoek kijken? Nee, dat verklap ik hier niet, daarvoor moet je als lesbische dame of homosuele heer het boek zelf ter hand nemen en de verstikkende atmosfeer proeven van onvervulbaar seksueel verlangen, dat alle verdachten gemeen hebben. Daarmee past 'Act of darkness' aardig in de traditie van die twee andere grote koloniale romans over Indië: 'A passage to India' (E.M. Forster) en 'The jewel

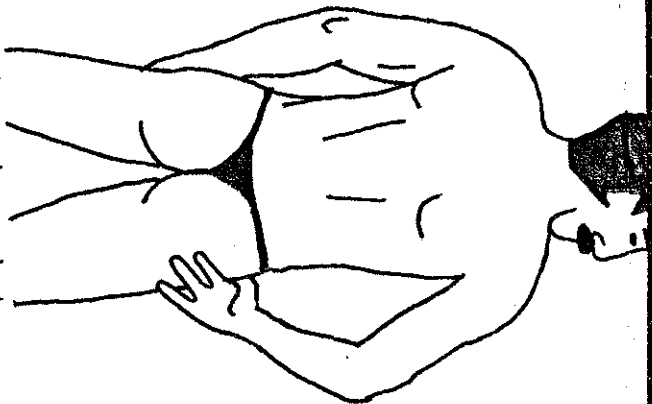
in the crown' (Paul Scott). Een betere aanbeveling lijkt mij niet mogelijk.

Peter Zwaal

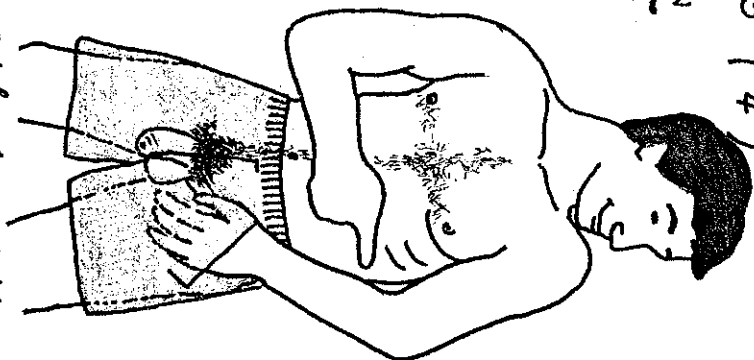
Act of darkness / Francis King. - Harmondsworth [etc.] : Penguin, 1984. - 332 p. - £2.50

Home etiquette 1985 (4)

DOOR ANNEMIE KRUISKAMP-TER BAAN

Niet kan dus niet meer. Weg met de tong. Zo'n cage in het vlees schijnende kinnabloeslaken. Sexy? Och kom nou doch. Wel eens een vuurke in zo'n ding gehad?

Zo is het beter. Lekker bloot en goed gekleed! De doorkijktoetschardt sloofter het hultmaal. Ze gaan maken. Waakt er niet te lang met. Eenmaal in de Werkkamp-gids af te rekenen en het nuunt is er af!

SPROOKJE

1

Erwas eens een ezeltje, een heel mooi wit ezeltje, dat heel erg nieuwsgierig was. Altijd vroeg hij zich het waarom van iets af. Eens lag hij in zijn bed met zijn hand op zijn borst, hij voelde zijn hart kloppen. Wat was dat? Waarom klopte het? Hij vroeg het zijn moeder, en die legde uit dat het zijn hart was wat zo klopte dat als zijn hart ophield met kloppen dat je dan niet meer leefde. Zij legde uit dat dit door het bloed kwam, niet alleen door het bloed maar door alles in zijn lichaam. Toen hij dit allemaal wist was hij zo moe dat hij onmiddellijk in slaap viel.

Een paar dagen later vroeg het ezeltje zijn moeder of hij alleen een hart had. Zij moeder vertelde dat alles en iedereen een hart had, er was niets en niemand dat zomaar kon leven. Kijk maar eens naar de aarde, wat was de aarde zonder zon? En wat was de zon zonder aarde? Een nutteloos zwevende bal. Het ezeltje begreep dat alles met alles te maken had. Zijn hart kon niets zonder zijn maag, en zijn maag niet zonder zijn hart, de zon niet zonder aarde, de aarde niet zonder zon, de zon niet zonder zijn maag en zijn hart niet zonder de aarde.

2

Het was herfst geworden en het was koud en er was te weinig voedsel. Daarom gingen ze de stal in. Bij de stal aangekomen zag hij de staldeur. Hij wist dat niets zomaar was, dat had zijn moeder hem verteld maar wie zij dat zijn moeder altijd gelijk had. deze staldeur had toch zeker geen nut? En hij vroeg zijn moeder naar het nut van deuren. Zijn moeder legde hem uit dat het nut van deuren daaruit bestond dat je, om te weten wat er achter de deur was de deur moest openen en in de ruimte er achter moest neuzen. Dat vond het mooie witte ezeltje maar onzin, je kon toch ook door het sleutelgat kijken? Daar werd zijn moeder wel een beetje boos om, waarom stelde hij vragen als hij niet naar de antwoorden wilde luisteren?

3

Op een goede dag stelde het ezeltje zijn moeder de vraag waarom hij leefde. Zijn moeder keek hem aan, ze wist dat ze hierop geen antwoord kon en mocht geven. Het ezeltje begreep het en ging op pad, nadat zijn moeder hem op het hart had gedrukt dat hij óók moest luisteren ging hij op pad.

Tijdenlang zwierf hij, over bergen en door dalen, langs gletsjers en meren, over paden en zomaar overal dwars doorheen. Dat vond hij niet erg, hij had er ook niet op gerekend dat hij het antwoord 1-2-3-20 zou hebben gevonden en bovendien was er van alles te zien. Zoals de ene ekster die hem verteld had dat je gelukkig zou zijn als je maar bij hem zou kopen, hij had het ezeltje allerlei nutteloze dingen proberen aan te smeren, maar het ezeltje had gezien dat de ekster helemaal niet zo gelukkig was, zijn lach klonk hol en gemaakt.

Zoals die ene paling die hem gezegd had dat je hier gelukkig kon zijn en vrij, maar dat de wormen een bedreiging vormden voor de vrijheid. Die moesten dus vernietigd worden. Maar het ezeltje had gezien dat de paling helemaal niet gelukkig was en vrij. Hij was bezeten door haat. Zoals die ene rare vogel met dat takje in zijn bek waarvan de knoppen op uitbarsten stonden en met in iedere vleugel een gat geboord met de doorsnede van een spijker. Die vogel vertelde het ezeltje over het luchtkasteel, waarin het ivoren kistje lag met de sleutel van het bestaan er in. Als je die sleutel gevonden hebt doe dan niets, het kost je je kop!! De vogel pakte de tak weer in zijn bek en vloog weg. Het ezeltje begreep er niets van. Wat moest hij hier nu weer mee aan? Hij dacht erover na en zwierf gewoon verder. Maar zijn schrik was onbeschrijfelijk toen hij werkelijk het luchtkasteel kwam, daar zweefde het goed zichtbaar alleen omhoog gehouden door een trap die naar de ingang van het kasteel leidde. Het ezeltje had het luchtkasteel gevonden en was vastbesloten om ook het kistje met de sleutel van het bestaan te vinden.

4

Het luchtkasteel was ingericht als een gewoon huis: Een gang met kamers .Boven de kamerdeur hing een spreuk:KOOP HIER JE GELUK! Was dat dan toch de bedoeling van het leven ? Het ezeltje ging want hij kon het niet geloven.Toen hij binnenkwam zag hij op allerlei schapjes zakjes liggen meteen prijsje er op:f2,95.Maar er zat niets in de zakjes, het ezeltje begreep dat geluk niet te koop was,zelfs niet te krijg. Je was er zelf verantwoordelijk voor! Hij had die gedachte nog niet gedacht of er verscheen een deur met een spreuk er boven:VERDEDIG HIER JE VRIJHEID!Hij ging naar binnen en zag dat dieren elkaar uitmoorden om het zelfde zakje te verdedigen dat hij zojuist in die andere kamer had gezien. De dieren hadden van haat verwrongen gezichten, en dat allemaal voor niets. Het ezeltje zag in dat je vrijheid niet kon verdedigen.Verdedigde vrijheid was geen vrijheid want zodra je vrijheid verdedigde onderdrukte je iemand anders.

5

Toen het mooie witte ezeltje deze gedachte had uitgesproken verscheen er een deur, zonder spreuk en mooier dan de andere deuren. Hij deed de deur open en daar lag het kistje. Het deksel stond open en in het kistje lag een sleutel. dé sleutel, op een oud boek. Het boek was op slot het had niet een slot maar vier sloten.Op ieder slot was een takvafgebeeld Op het eerste slot stond een tak zonder blaadjes, op het tweede een tak met gelige verdorde blaadjes op het derde slot een tak met mooie groene blaadjes en op het onderste slot stond een tak met knoppen die op uitkomen stonden.Het ezeltje herkende de tak als de tak van het rare vogeltje en besloot de sleutel te proberen op de onderste slot.Het lukte , het boek ging open en bleek maar een bladzijde te hebben, er stond in mooie, gekaligrafeerde letters. op:HEB UW NAASTE LIEF!
Het ezeltje vroeg zich af of het werkelijk zo simpel was, hij besloot het uit te proberen.

PROGRAMMA

- 7 juni - EXTRA "THEMA" AVOND
Voorlichting geslachtziekten. Vragen over AIDS kun je ook op deze avond kwijt.
- 14 juni - Homovideo-festival er zullen deze avond op Apollo drie homofilms te zien zijn. Welke???? ...dat is een verrassing. (de eerste video begint om 20.30 uur)
- 28 juni - Zuidamerikaans salsafeest. Je waant je in een tropisch paradijs in plaats van op Apollo. Om 24.00 uur zal de LA BAMBA de gelederen nog eens extra verhitten.
- 5 juli - Wegens groot succes geprolongeed: playbackfestival. Tina Turner en Andre Hazes hebben ons verzocht of ze asjeblijft voor Apollo op mochten treden. Luv overweegt zelfs een hereniging voor deze gelegenheid. Waar je je op kunt geven ?????????????????? Op soosavonden achter de bar of bij een der bestuursleden van wie je de telefoonnummers elders in dit blad tegen komt.
- 26 juli - Pyamadisco.Waar dat nou weer op slaat ? Kom zelf kijken maar dan wel in je pyama of iets wat daar oplijkt.

DEMONSTRATIE OF MANIFESTATIE

In de maand juni wordt in Groningen een manifestatie gehouden, georganiseerd door het Roze Front.

In Antwerpen wordt een demonstratie georganiseerd door enkele Belgische homoorganisaties.

Nu is het de vraag, waar Apollo als vereniging de voorkeur voor heeft om naar toe te gaan. Daarom vragen wij de bezoekers van Apollo om hun mening hierover te geven.

Wij hopen dat hierop reakties komen bij het bestuur.

Dit kan gedaan worden op één van de soosavonden of telefonisch bij één van de bestuursleden. De telefoonnummers kan je elders in dit blad vinden.

HET BESTUUR

TWEE ONDER EEN DAK

Het is nog heel vroeg. De zon is nog maar nauwelijks opgekomen. Maar Janneke is haar bed al uit. "Mamma, mag ik vandaag met Jip spelen?"

"Natuurlijk Janneke. Maar eerst moet je nog je tanden poetsen hoor!"

Eigenlijk heeft Janneke nog helemaal geen zin om haar tanden al te poetsen. Janneke wil nu naar Jip toe. Vol goede moed door de heg naar het huis van Jip toe. Daar is Jetteke, de moeder van Jip al.

"Dag, Jekkete. Is Jip ook thuis?"

"Nee Janneke. Het spijt me."

"Komt Jip dan nog thuis; want ik wil met hem spelen."

"Jip is met Jop naar het strand toe, en ik weet niet hoe laat ze thuis komen."

Wat was Janneke nu ineens verdrietig. Jip was met die engert van een Jop naar het strand gegaan. Had ze nu haar tanden maar gepoetst. Dit was natuurlijk haar straf.

Maar Janneke zou vrolijk blijven. Janneke bleef lachen. Janneke zou zich niet zomaar laten kennen. Janneke liep weer terug naar de heg.

Opeens hoorde Janneke iemand kreunen. Maar dat was de stem van Jip. Ohhh...., Jip was in nood. Jip moest gered worden. Dit was haar kans om toch nog met Jip te kunnen spelen vandaag. Janneke ging moedig op het gekreun af. Toen hoorde Janneke nog iemand kreunen. Dat was vreemd. Zou Jip samen met Jop van zijn fiets afgevallen zijn. Oh, als Jip zichzelf maar geen pijn gedaan had. Janneke was nu bijna bij de plaats waar al dat gekreun vandaan moest komen. Opeens voelde Janneke een hand op haar schouder. Janneke schok. Janneke draaide zich om. Dat was Jelle, de vader van Jop.

"Wat doe jij hier, Janneke? Waarom loop jij niet gewoon over het normale voetpad?"

"Omdat Jip heel erg pijn heeft", stamelde Janneke. Jelle begon ineens over een heel ander onderwerp.

"Heb jij je tanden eigenlijk al gepoetst Janneke?"

"Maar Jip heeft heel erg pijn!"

"Ga jij maar thuis je tanden poetsen; dan zal ik wel even kijken hoe het met Jip is."

Teleurgesteld liep Janneke naar huis. Nu had ze nog Jip niet kunnen redden. Maar Janneke zou zich wreken. Janneke zou lekker haar tanden niet poetsen. Vijf minuten later kwam Jelle binnen.

"Hoe is het met Jip?", vroeg Janneke direkt.

"Oh, goed", zei Jelle.

"Hij was van z'n fiets afgefallen. Samen met Jo..."

Jelle slikte ineens zijn woorden in toen Jop de kamer binnen kwam lopen.

"Hé, pappa. Ik heb net mijn tanden al gepoetst hoor."

Dus Jip was helemaal niet met Jop naar het strand toe. Met wie dan wel eigenlijk?

Jop was thuis. Jetteke was thuis. Jelle was thuis.

Mamma was thuis. Alleen pappa was er niet.

Janneke's gedachtengang werd plotseling onderbroken door de stem van Jelle.

"Heb jij je tanden nu al gepoetst?"

"Nee", bekende Janneke eerlijk.

"Nou, dan kunnen we voordat Jip terug komt nog mooi even samen rustig onze tanden poetsen. Daar hebben we nu alle tijd voor. Als we dan zo met z'n tweeën zijn heb ik alle tijd om uit te leggen hoe Marx wil dat we onze tanden poetsen. Kom je mee Janekke?"

R E M K O V A N L E E U W E N .

ANJA UIT AMSTERDAM

In juni brengt het COC het lesbisch Informatieboekje '85/'86 uit, een overzicht van allerlei initiatieven waar lesbische vrouwen gebruik van kunnen maken of aan mee kunnen doen.

Wie met haar groep, bedrijfje etc. vermeld wil worden kan 020-22 62 95 bellen en vragen naar Anja.

HELP!

Mogen we ons eerst even voorstellen? We: dat zijn de leden van de werkgroep 'kerk en homofilie' van de Gereformeerde kerk van Rotterdam-Centrum.

De werkgroep heeft tot doel om:

- mee te helpen aan het bevorderen van gesprekken tussen homofielen en heterofielen, opdat dezen niet langer langs elkaar heen leven.
- de minachting en achterstelling van de homofiele medemens in kerk en samenleving te signaleren en helpen overwinnen.
- te bewerkstelligen en achtslaan op het niet oordelen van , maar respect hebben voor elkaars levensgeheimen.
- regelmatig publiceren van artikeltjes en mededelingen over waar we als werkgroep mee bezig zijn.

Waarom dit artikeltje in jullie vijfblad? Wel , de werkgroep is in de loop der tijd wat ingekrompen van 11 naar 6 mensen (zowel homofiel als heterofiel) en we zijn nu op zoek naar nieuwe medestrijders om onze doelen na te streven.

We vergaderen gemiddeld eens in de $f\frac{1}{2}$ à 2 maanden bij een van ons thuis en bespreken dan de activiteiten en andere zaken die ons gezien onze doelstellingen bereiken.

Dus: hopelijk ontvangen we van jullie vele aanmeldingen om je bij ons aan te sluiten. Welkom! Voor inlichtingen en opgaven kunnen jullie je richten tot: Werkgroep Kerk en Homofilie.

p/a postbus 28047
3003 KA R'dam
of tel: 010-675375

AKTIVITEITEN VAN DE PUBLIGROEP KOMT DAT ZIEN, KOMT DAT ZIEN, KOMT DAT ZIEN!

Maandag 13 mei posters plakken in de binnenstad. 20.00 verzamelen bij ondergetekende, tenzij je natuurlijk gezellig mee wilt eten met de publigroep, dan verwacht ik gaarne je telefoontje vooraf en je aanwezigheid om 18.00 uur.

Woensdag 15 mei folders delen bij de Keuchenius-MAVO, Heer Bokelweg 60, verzamelen om 7.45 uur ('s morgens!) bij ondergetekende.

Maandag 27 mei Publigroepvergadering bij André Koster. Kom eens langs, als het publigroepwerk je wel wat lijkt.

Zaterdag 1 juni Folders delen op het Beursplein. Dat moet je een keer meegemaakt hebben, al was het het laatste wat je op deze sterfelijke wereld deed!. Verzamelen om 15.00 uur bij de uitgang van Metro Beurs (V&D zijde). Na afloop ijs eten bij Capri en misschien daarna nog wel meer!

André Steffens
010-148629

de paus in nederland....

ZONDAG 12 MEI UTRECHT

VERZAMELEN: MARIAPLAATS, 12.00 UUR

KOMITEE ANTI PAUSBEZOEK

DEMONSTRATIE

TEGEN HOMOHAAT

TEGEN VROUWENHAAT

TEGEN ONVERDRAAGZAAMHEID

W.O.P.

"Ga je mee voor een W.O.P."?, vroeg ik aan de blonde jongen naast mij in de discotheek. Hij knikte ja en we gingen naar mijn huis. Daar aangekomen kleedden we ons uit en begaven ons te bed om de eerste letter van de afkorting uit te voeren. Na klaargekomen te zijn vielen we in elkaars armen in slaap. De volgende ochtend verdween ik de keuken in om de tweede letter van de afkorting voor te bereiden en uit te voeren. Niet voor niets sta ik sinds het vorige Vijgeblad bekend om mijn uitgebreide en goede ontbijtservice. Samen genoten we er uitvoerig van en een uur later voltooiden we onze relatie, doordat de blonde jongen de derde letter van de afkorting voor zijn rekening nam. Van tijd tot tijd vind ik zo'n W.O.P. relatie best heel leuk. Immers Wippen Ontbijten Pleite kan toch geen kwaad en ik zie weer eens wat anders aan mijn ontbijttafel dan mijn witte pluchen zeehond.

Casper van der Werf

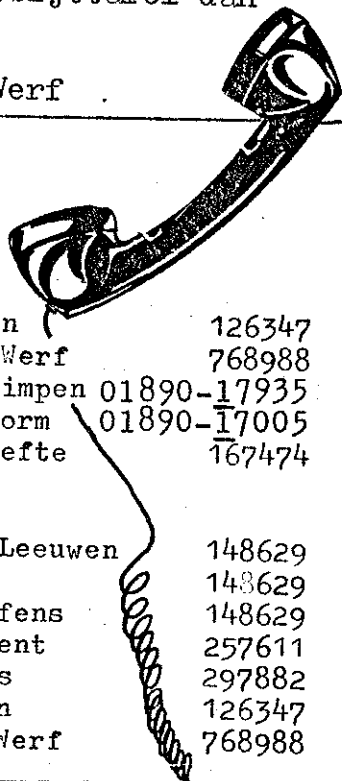
T I N G E L I N G E L I N G

BESTUUR

Voorzitter	Ron Janssen	126347
Penningmeester	Casper vd Werf	768988
Secretaris	René v. Krimpen	01890-17935
Ledenadmin.	Jacob vd Vorm	01890-17005
Programma	Roel de Kieffe	767474

WERKGROEPEN

Vijgeblad	Remko van Leeuwen	148629
Bargroep	Coen Honig	148629
Publiciteit	André Steffens	148629
Introgroep	René Angenent	257611
Archief	Marjo Emeis	297882
Minderheden	Ron Janssen	126347
LHJO	Casper vd Werf	768988

LIEVE ALLEMAAL....

Lieve allemaal.

Middels dit stukje wil ik jullie vertellen dat ik per heden uit de redactie van dit prachtige blad ben. Aan dit nummer heb ik niet meer als redactielid meegewerkt, en je ziet, het gaat zonder mij ook!

Redenen te over. Tijdgebrek, dat is wel de belangrijkste. Het feit dat ik nu ongeveer vijf jaar actief Apollolid ben en daar nu wat meer consumptief van wil gaan genieten, dat is ook een van mijn overwegingen.

Mijn brussels lijk wordt over een maand of twee-drie voltooid en opgebaard, en af en toe zal ik nog wel eens een stukkie schrijven.

De redactie kan nog versterking gebruiken nu dat stuk van der Werf en ik de gelederen der schrijvers hebben verlaten. Je kunt je opgeven bij Remko, telefoon 148629.

Bij deze bedankt voor de opbouwende kritiek die ik uit lezerskringen mocht ontvangen.

Liefs,

Coen Honig
✍

HOE VERSIERT ROTTERDAM

Deze keer: Remko (21), beschouwd zichzelf als een passievolle versierder en wil graag uitleggen wat dat is (omdat er zo veel misverstanden over bestaan...)

Versier jij actief of laat jij je versieren? Schrijf ook eens je eigen versier-ervaringen of fantasieën op en stuur ze aan het Vijgeblad, onder vermelding van 'Hoe versiert Rotterdam'. O ja, vergeet niet een bijzondere tip of aanwijzing te geven zodat we over enkele maanden allemaal doorhebben hoe we de meeste kans van slagen hebben!

Eh ja, het heeft iets met uitstraling te doen. Je moet er uitzien als een kortgehouden kostschoolmeisje dat ontzettend graag wil maar niet weet hoe... Je staat dus wat te draaien, en een beetje spannend te doen, maar je mag ab-so-luut geen initiatief vertonen. Dat is echt dodelijk voor een aanzienlijk aantal actieve versierders... Ze verlangen gewoon dat jij ... pats, boem voor hen valt, en dat doe ik dan ook wel, mits ze natuurlijk aan mijn hoge eisen voldoen.

Je moet het natuurlijk wel fijn vinden om van alle zijden begluurd te worden, uitgekleed te worden waar je bij staat. Hoe dat nu moet als ik oud en lelijk ben? Tsja, daar heb ik nog nooit over nagedacht. Ik heb een beetje een babyface - in de goeie zin van het woord dan - dus ik denk dat dat tijdstip nog ver voor mij ligt. Rimpels, bij m'n ogen? Ben jij even ...? Lachrimpels... glimlachrimpels, ja dat kan. Lief zijn hè, een beetje naïef en mooi willen zijn, dat hoort erbij.

Je kan dat hoerig vinden maar zo denk ik er niet over - ik reken toch niets. Al bestaat het leven nu ook niet bepaald uit louter liefdadigheid. Consumpties laat ik voor mij halen, ik betaal zelf nooit iets, nee... Ja ik heb een vriendje nu, zo'n beetje verloofd hè? Die jongen wil graag mijn sokken en onderbroeken wassen. Maar mijn marktwaarde is daardoor geenszins gedevalueerd, eerder het tegendeel...

Tip 1 was: Doe altijd standaard, dan heb je de meeste kans. Stel nooit rare vragen!

Tip 2 was: Was eerst je handen als je een darkroom visiteert. Laat de ander niet op jouw kleffe handen afknappen!

TIP 3

ZORG DAT JE EEN VAST VRIENDJE HEBT, DAN IS DE UITDAGING VOOR ACTIEVE VERSIERDERS DUBBEL ZO GROOT!

heet van de klets klets

Al maanden vraagt de redactie aan André Steffens of er nu eindelijk eens een stukje van de zedelijkheidscommissie komt. Steevast weigert André dat. Zou dat komen omdat zijn zedelijkheidsgehalte is afgenomen nadat hij samen met Rob Stoop door een bed is gezakt.

Willen jullie wel eens zien hoe de beroemde Augiasstal in het oude griekenland er ongeveer moet hebben uitgezien? Kom dan een keer onaan-gekondigd bij André Steffens op bezoek.

Nu zelfs Coen Honig mij een stuk heeft genoemd kan ik natuurlijk niet meer stuk.

Mirjam, fouten mag je van mij maken met je geschiedenisexamen sinds Ronald Reagan liet blijken hoe makkelijk het is om de geschiedenis naar je eigen hand te zetten.

Je moet niet geloven wat er allemaal over mij geroddeld wordt, het is allemaal nog veel erger.

Casper van der Werf

vijgeblad en verleden

Onlangs was ik bezig met de voorbereiding van een jubileumuitgave van het Vijgeblad om daarmee haar eerste lustrum te vieren. Tijdens de voorbereidingen bleek echter dat het eerste Vijgeblad op z'n minst 7½ jaar geleden het daglicht zag. Nu is het archief van Apollo een instelling die pas later dan 1980 uitgevonden is, en vervelend gevolg daarvan is dat de beginperiode van het Vijgeblad nergens meer in Apollo terug te vinden is. Vandaar deze dringende oproep aan mensen die in het bezit zijn van Vijgebladen van voor 1983 (omdat ook de latere jaargangen van het Vijgeblad verre van compleet zijn) om contact met mij op te nemen. Misschien dat die Vijgebladen dan toch nog naar het archief kunnen; of misschien dat we ze mogen kopiëren van je. Met die oude Vijgebladen kunnen we dan een serie artikelen maken over het verleden (en heden) van Apollo.

REMKO VAN LEEUWEN.
telefoon : (010) 148629

geruchtmakend in de regio

AANZOEK IN EEN SAUNA

Ach Peter, zei de lichter droef
je bent als water uit een bron
zo helder bruisend, zo spontaan.
Gebronsd en zo gelijk een god
vraag ik je: weest mijn wikkend lof.
Ach dichter, zei toen Peter stroef
mijn water komt slechts uit de kraan
en ik ramonder 'm hoogsterson

© 1985 BY PETER ZWAAL, ROTTERDAM

BON

Ja ik word ook lid van
Apollo, al was het alleen maar
om het Vijgeblad...

Naam _____
Adres _____
Postcode _____
Woonplaats _____
Geboortedatum _____
Handtekening _____

DRUKWERK

PORT BETALD
rollerdam

JONG?
HOMO?

APOLLO

P O S T B U S 1 4 9 0 0 0 0 B L K O T T E R G A M

1982